

אנשים

חבל על הזמן

זמן קצר לפני נסיעתו לדרום-אמריקה, הירצה שר הבריאות **ישראל ברזילי** בסמינר לבוגרי קיבוצים יוצאי צבא, בגבעת חביבה. באמצע נאומו על המצב המדיני נפל זבוב אל תוך כוס החלב של השר, ולמרות צמאונו הגדול נמנע השר מלשתות את המשקה. אולם כאשר, בתום הנאום, שאל אותו אחד הנוכחים: "מה עושה מפ"ם למה שלום?" לא יכול היה השר להתאפק. "מפ"ם יושבת בועד השלום ואיננה שולה זבובים מתוך החלב", השובח השר, משה את הזבוב מתוך הכוס ונמנע את החלב עד תומו. . . . מלחמתו של ראש הממשלה **דוד בן-גוריון** במלה "את" הגיעה ל- קיצה, בכניעתו המוחלטת של ראש הממשלה, במאמר שפירסם בגיני בדיעות אחרונות, בתשובה להאשמותיו של **ישראל גרלין**, כי הוא מתעלם מחלקה של ההגנה בהקמת צה"ל, כתב בעיני 18 פעמים את המלה המוחרמת. . . . במלחמה אחרת התחיל הפזמונאי **נתן אלתרמן**, וזכה מיד ב- נצחון. במשך כשנה קודם שודרה בגלי צה"ל תכנית בשם **מגש המזל**. לאחרונה טילפן אלתרמן אל מנהל התחנה, טען כי שיבוש השם מגש הכסף הוא פגיעה באלה שמשי מעות השם מתיחסת אליהם. התכנית בוטלה. . . . במאורע מלפני 35 שנה נזכר הרב **יהודה הכהן מימון**, שעלה לחדר שות אחרי שכונה את הרב סולביצקי שקרן בעקבות האשמותיו של האחרון נגד היכל שלמה בירושלים. נזכר הרב מימון: כאשר הופיע באסיפה באחת הערים בגליציה, ניסו החרדים באותה עיר לפוצץ את האסיפה. איר לם מכיון שלחסידיו של הרב מימון היה כח רב, מצאו מתנגדיו שיטה מקורית לפי צוץ האסיפה. שני בחורי ישיבה באו לאסיפה, החלו להתכתב ביניהם, גררו את הקהלה כולה להתכתשות. עד שהאסיפה הופסקה. . . . את קריקטורת השבוע ציר שר המשטרה **בכור שיטרת**. כראיון שנתן לכתב מעריב **פאלק בשן** הצליח השר ל- צייר בכוחו הוא אוטופורטרט מדויק. כאשר הזכיר המראין בפניו, כי למשרד המשטרה השראלי אין דומה בכל העולם, התרתח והשיב: "בכל העולם אין? מי אמר בכל? מאיפוא כולם יודעים הם חקרו? הנה בפרו יש משרד משטרה נפרד. בפרו! בפרו! בדרום אמריקה. קיבלתי איזו חוברת משם וראיתי כי כתוב על השער: במפורש: מינס טריון המשטרה". כאשר הזכיר לו המראין את ההצעה לצרף את משרד המשטרה למשרד הפנים, גילה שיטרת: "אמרת כבר כי אני מוכן לקבל גם את משרד הפנים". . . . **הלורד מנקרופט**, השר היהודי ללא תיק בממשלת בריטניה, שבא לישראל בלחית אשתו לפי הזמנתו של המיליונר **יצחק זולפסון** לתנוכת היכל שלמה, גילה כי הוא ואשתו נוסעים תמיד במטוסים נפרדים, מאחר שאין הם רוצים להסתכן יותר מדי. . . . לפני צאתו למוסקבה כינס נשיא רעים **גמאל עבר אל-נאצר** את עתונאי קהיר למסיבת פרידה. "אני מקוה לראות את כולכם בריאים ושלמים בשבוע", איחל להם, בהיפרדו. "אנחנו עוד נתראה בשהה התעופה לפני ההמראה", השיבו לו העתונאים. "למה לכם כל הטיחה הזאת?" הגיב עבר אל-נאצר, "לא חבל על זמנכם?".

קניה על סודוויציים

האדם האומלל ביותר בשבוע היה קרנין גלי צה"ל **דוד ריבלין**. אחרי שהאויז' הדפיס מכתב של קורא חיפאי, אשר טען כי ריבלין אינו מתאים לתפקידו, כי "חיתוך דיבורו הוא פסטיש המכה קצובות" וכי הוא נעדר חוש הומור, צילצל הטלפון ללא הפסק בגלי צה"ל. כל המטלפנים רצו לדבר עם דוד ריבלין. בפי כולם היתה אותה שאלה: "קראת מה שכתבו עליך בהארץ? לבטוף היה צורך להציב אדם מיוחד ליד הטלפון שיקרא לריבלין. בשעות הערב ישב ליד הטלפון מנהל התחנה **בנימין קיבניץ** ("בנו"), ובאופן אוטומטי השיב לכל קריאה: "כן, ריבלין כבר קרא את הארץ. . . . לביקורת מאותה סוג זכה גם החיי דונאי **שמואל רוזן**, אחרי שהעיר לו כי הצחק המונוטוני בו הוא מגיב אחרי כל תשובה של נשאל הוא צורם אניימ, פסק לצחוק, החל מגיב על כל תשובה ב- משפט: "פשוט מאוד". . . . חרשים מספר אחרי שנחוג יום הולדתו ה-70 של הצייר היהודי **מרק שאגאל**, גילה הצייר כי ל- מעשה אינו יודע מתי נולד. לדבריו שינו הוריו את תאריך לידתו, כדי לפטרו מחובת הגיוס לצבא הצאר. גילויי אחר של הצייר:

מיצער העשור בניו יורק. באיצטדיון הפולו בניו יורק, התכנסו 40 אלף איש — ברובם המכריע יהודים — לחוג את יום העצמאות העשירי של ישראל. את המיצעד פתחו תזמורת של ארגוני משוחררי המלחמות, ארגונים ציוניים ומקהלת אוניברסיטת ברנדייס. אחריהם צעדו אורחי הכבוד. בתמונה בראש רב'אלוף משה דיין, אלמנתו הנשיא לשעבר אליאנור רוזבלט והסנאטור היהודי הרבנים ליהמן. מאחורי דיין צועד שגריר ישראל אבא אבן.

עד גיל 20 לא ראה ציור או משהו דומה לזה. . . . **צבי ארד**, מי שהיה אחר מראשי הסופרים של השומר הצעיר, מחבר ביתו של אדם ויזה ניטן. עוב השבוע את קיבוץ עין-שמר והצטרף להנהלת עטיעובד. ארד התפרסם בכך, שבמי הפילוג בין מפ"ם ל"ד"ר **משה סנה** לחם לסילוקו של ח"כ מפ"ם **יעקב** ("קובה") **ריפמן** מהקיבוץ. מאמצייו לסלק את ריפמן נכשלו, אולם 30 חברים צעירים גרשו מעין-שמר בגלל ארד. . . . **נמרוד אשד**, ממנהיגי מרד הימאים, התמנה לקצין ראשון באגדת הקיבוץ הארצי א/ק פלמי"ח. סיפר אשד: "אני איש הפלמי"ח היחיד בין כל אנשי הצוות". . . . כאשר תירגמו לאחד מבעליהן של האחיות פיטרס הכושיות, המופיעות במסיקול אולימפיה, את מה שכתב המבקר **חיים גמזו** על הצגתו, התמרמר האיש: "זה לא יכול להיות. אחרי ההצגה אכל מר גמזו כל כך הרבה סנדביציים במסיבה לכבודנו. אי אפשר להאמין שהוא לא נהנה".

העתונאי שלא היה

אמנית השבוע היתה **שרה בנבנישתי**. שרה שחורת-השיער מילאה לאחרונה ב- סמבטיון את מקומה של **יעל ישי**, אשר נאלצה להפסיק את הופעתה, לפי צו בית המשפט. לפני ימים מספר הודיעה שרה למנהל סמבטיון **זאב ברלינסקי**, כי היא לא תעלה על הבמה אם לא יובטח לה סכום של 200 ל"י להופעה. את הבקשה להכפלת משכורתה פי עשר ניקמה בטענה: "אני וחנה **מרון** עומדות על אותה דרגה". ברלינסקי השיב כי בחפץ לב היה נותן לה את הסכום שביקשה, אלא שפשוט אין לו את הכסף. השחקנית בנבנישתי עזבה

פסוקי השבוע

- **שר המשטרה בכור שיטרת**: "ספר יושב כבר עשר שנים בתפקידו וזה קשה. מילא, ככנסת אפשר לשבת אפילו עשרים-שלושים שנה, אבל לא במשטרה!"
- **ח"כ חרות יוחנן בארד**, על דרישתם של הצ"כ להעמיד את פרץ ברב שטיין בראש רשימת המפלגה המאוחדת: "לאחר שהציונים הכלליים עמדו כל כך על מועמדותו, אני מקוה שלא יורידו אותו מראשות הרשימה שלהם לכנסת בבחירות הבאות."
- **מאמר ראשי ב"דבר"**: "הבחירות לכנסת הן חשאיות וחופשיות, ועד כה נפלה ערעה אחת מראשם של אלה שהצביעו בעד מקי"ו ולו רק מן הסיבה הפשוטה, שברוך כלל לא יודע מי הם המצביעים האלה."
- **"דבר"**, **באותו מאמר**: "גם הערבים הנוטים למפא"י וגם אלה הנוטים למפ"ם ולמפלגות אחרות הם ערבים כשרים."
- **שחקנית "בצל ירוק" גליה טופול**, על הופעת האחיות פיטרס, ש' משקלן 400 קילו: "בפעם הראשונה אני רואה פילים משגעים בני-אדם."
- **מבקר הקולנוע רם עברון**, על הסרט היפאני רחוב החרפה, העוסק ב- בעיית הזנות: "הבעיה העתיקה ביותר בעולם — בעיניים הצרות ביותר בעולם."

מוצגי הקיץ של מדיים
עם סיום "מצעד הפרוטות" ואיסוף כספי התרומות, נערכה תצוגת אופנה מיוחדת שכללה מבחר מוצגים קיציים משל בית-מסחר מדיים. הוספה זאת של מדיים היתה עממית ביותר גם מבחינת הצרכים אותם נועדה לשמש וגם עקב המחירים הנוחים באופן יחסי. עיקר המוצרים נועד לנופש ול- חופש.

פיקניק — היתה מערכת נחמדה של מכנסי פסים בשחור ולבן ולזה — חולצת שק שחורה עם עניבה בצבע המכנסים. עלומים היתה חליפת חוף, מעין פי- גימה שרקעה כחול ועליה ציורים סיניים. בתצוגה בלטו בגדיישים חדישים, מעילי חוף ומעילי רחצה ושפע של שמלות שק בדגמים שונים מאריגי טריקו מגנזי-צבע.

לירושלים הברירה והיסנה

הוגברה תנועת הרכבות עם כניסת לוח הזמנים החדש, ביום 4.5.58. 9 רכבות ליום עולות לביירה (מהן 6 מתל-אביב ו-3 מחיפה) — ו-10 יורדות לשפ-לה (מהן 7 לתל-אביב ו-3 ל-חיפה).

והרי זמניהן:
מירושלים לתל-אביב בשעות
1325, 1055, 950, 754, 640, 1820, 1620.
מירושלים לחיפה בשעות 640, 1215, 1737.
מירושלים לירושלים בשעות 553, 658, 1010, 1345, 1530, 1728.
מחיפה לירושלים בשעות 620, 1153, 1645.

תל-אביב-ירושלים
הלך ושוב 1.800 ל"י
חיפה-ירושלים
הלך ושוב 3.600 ל"י

תחנות הרכבת בירושלים ובתל-אביב דרום (ליד בית הדר) שופצו, והוכנסו בהן שיפורים רבים לנוחיות הנוסעים. תמיד לשירותך

הנהלת רכבת ישראל

סופרפון

סיפון-הסיפון החכם

8 כוונות מייסודה
משובחיה. מלוי על-ידי בלון אחד

כוס מודה — 10 פר'
להשיג בכל החנויות המובחרות בארץ

המסיף: אנגלו-אימפורט בע"מ
תל-אביב נחלת בנימין 52
ת.ד. 755 טו. 67696